

C/2024/3076

13.5.2024

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2024 r. – Aylo Freesites / Komisja

(Sprawa T-138/24)

(C/2024/3076)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aylo Freesites LTD (Nicosia, Cypr) (przedstawiciele: C. Thomas, A. Bray, A. Ghalamkarizadeh i J. Beckedorf, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania:

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2023) 8842 final z dnia 20 grudnia 2023 r. wskazującej Pornhub jako bardzo dużą platformę internetową zgodnie z art. 33 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 ⁽¹⁾ (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- stwierdzenie, że art. 39 rozporządzenia 2022/2065 nie ma zastosowania w zakresie, w jakim ustanawia on wymóg podania do publicznej wiadomości repozytorium reklam; oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo przy stosowaniu art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, w którym określono warunki, jakie należy spełnić, aby kwalifikować się do wskazania jako bardzo duża platforma internetowa. Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065 czy też zastosowanie tego przepisu przez Komisję nie są zgodne z ogólnymi zasadami pewności prawa i proporcjonalności.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja, odrzucając przedstawione przez stronę skarżącą obliczenie średniej liczby aktywnych miesięcznie odbiorców, uchybiła obowiązkowi przedstawienia uzasadnienia oraz naruszyła art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz zasady pewności prawa i proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja, wskazując stronę skarżącą na podstawie źródeł i metodologii pochodzących od podmiotu trzeciego, naruszyła art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065 i zasady pewności prawa i proporcjonalności, a także przysługujące stronie skarżącej prawo do bycia wysłuchaną oraz otrzymania uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że art. 39 rozporządzenia 2022/2065 jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim dostawcy bardzo dużych platform internetowych są zobowiązani do podania do publicznej wiadomości swojego repozytorium reklam. Komisja narusza w nim w nieuzasadniony sposób wolność prowadzenia działalności gospodarczej i prawo własności skarżącej, co skutkuje jej dyskryminacją.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. 2022, L 277, s. 1).